Lietas Nr. 133023815
Lietas arhīva Nr. 1-0238-15/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 28.maijā

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Biteniece izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu pret **/pers. A/,** personas kods /personas kods/, par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 149.[15] panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, un

k o n s t a t ē j a

2015.gada 25.martā plkst.09.30 Ķekavas novada Jenčos, /pers. A/ vadīja kravas transportlīdzekli Scania, reģistrācijas numurs /TL numurs/, ar piekabi Steno, reģistrācijas numurs /TL numurs/ Jenčos pa ceļu no autoceļa Rīga – Bauska uz Jenčiem, alkohola reibumā. Minimālā alkohola koncentrācija 1,19 promiles, fiksēts izelpojamā gaisā ar alkometru AlcoQuant A107516, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja Latvijas APK 149.[15] panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Par minēto pārkāpumu 2015.gada 25.martā Rīgas reģiona pārvaldes jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 077576 (lietas 3.lapa).

Tiesas sēdē persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības (turpmāk – persona) norādīja, ka savu vainu neatzīst. Notikuma brīdī bija viens, nebrauca pie stūres, automašīnas vadītājs bija aizgājis pēc palīdzības. 2015.gada 25.martā no rīta brauca ar /pers. C/ un pēc navigācijas ieveda Jenčos. /pers. C/ aizķēra elektrības skapi, ieslēdzot atpakaļ gaitu, iestiga. /pers. C/ saprata, ka jāsauc palīgi, aizgāja saukt palīdzību. /pers. C/ apturēja automašīnu un aizbrauca pēc palīdzības. Pats palika uz vietas, mēģinot atrakt riepas. Tahogrammā ir viņa – personas vārds un uzvārds, jo no rīta jau bija sagatavojies braukšanai, bet pēcpusdienā bija reiss. /pers. C/ bija tuvumā, sazvanīja /pers. C/ un paskaidroja, ka viņam būs jābrauc, lai nebūtu pārtraukumu. Ar /pers. C/ samainījās, jo iepriekšējā vakarā bija lietojis alkoholu. Saruna ar sadales tīkla darbinieku, bija tāpēc, lai automašīnai nebūtu dārgāka apdrošināšana. Pēc iestigšanas un pirms pūšanas alkometrā, dzēra kvasu. Automašīnas ledusskapī bija kvass vai alus, kas bija palicis no iepriekšējā vakara. Personīgi policijas darbiniekus nepazīst. Nebija tā, ka atzina savu vainu. Teica, ka automašīna ir aizķērusi sadales tīkla kasti. Policija viņu – personu redzēja vienīgo, un tāpēc saka, ka viņš – persona bija pie stūres. Nav vadījis automašīnu, policijas darbinieki melo. /pers. C/ jau bija aizgājis pirms atbrauca policija, jo to var definēt kā aizmukšana no notikuma vietas, par to var draudēt sods. /pers. C/ ir viņa – personas priekšnieks.

Liecinieks/pers. D/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. A/ personiski nepazīst. Dzīvo /adrese/, vasarnīcā, kas ir netālu no ceļa, kur notika notikums. Dzirdēja, ka brauc lielā kravas automašīna. Reti, kad tur brauc smagā kravas automašīna, tāpēc pievērsa tam uzmanību. Pēc tam dzirdēja, ka kravas automašīna nevar izbraukt un mašīna buksēja. No smagās automašīna līdz viņam – lieciniekam bija aptuveni 100 metru. Redzēja, ka kravas mašīna stāvēja pie pagrieziena un nevar izbraukt. Redzēja, ka ir sabojāts elektrības skapis. Aizgāja uz mājām pārbaudīt vai ir elektrība. Atgriezās atpakaļ skaldīt malku. Dzirdēja, ka kravas automašīna strādā, bet stāv uz vietas. Aizgāja pie kravas mašīnas, mašīna bija iesprūdusi, izbraukt nevarēja, no vietas nevarēja izkustēties. Pie mašīnas redzēja /pers. A/. /pers. A/ stāvēja pie mašīnas aizmugurējā riteņa ar lāpstu. Piegāja pie /pers. A/ un mēģināja palīdzēt. Ar /pers. A/ sazinājās ar zīmju palīdzību, jo /pers. A/ nezināja krievu valodu, bet viņš – liecinieks nezina latviešu valodu. Saprata, ka tas nav reāli, vajag kādu, lai varētu izvilkt mašīnu. Pēc tam gāja turpināt skaldīt malku. Pēc kāda laika atbrauca pašvaldības policija, pasauca viņu – liecinieku. Pēc kāda laika pasauca ceļu policija, un pajautāja kādā veidā nokļuva pie /pers. A/, atbildēja, ka palīdzēja. Tad, kad piegāja pie kravas automašīna, tur nevienas citas personas nebija, bija tikai /pers. A/, domā, ka viņš bija mašīnas vadītājs. Mašīnu redz arī caur mežu. Redzamību neaizsedza mežs, nebija šķēršļu redzēt mašīnu. Līdz tam brīdim, kad piegāja pie automašīnas, neinteresēja cik cilvēku bija automašīnā, kas bija vadītājs, vairāk interesēja elektriskais skapis. Nevar pateikt, cik bija cilvēku, kurš bija vadītājs. Kopā ar /pers. A/ uzturējās aptuveni 30 minūtes. Tad, kad mašīna bija iestigusi, atnāca palīgā pēc 20-25 minūtēm. Nevar pateikt, vai /pers. A/ bija pie stūres, to neredzēja, secināja, ka /pers. A/ ir mašīnas vadītājs, jo mēģināja atrakt riepas. Norādīja policijas darbiniekiem, ka /pers. A/, tad, kad piegāja, bija viens, neviens cits nepalīdzēja. Pēc kāda laika atbrauca vilcējs, traktors un izvilka mašīnu.

Liecinieks/pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. A/ nepazīst. Bija ziņojums, ka tika sabojāts elektriskais skapis. Viņš – liecinieks strādā "/nosaukums/" sadales tīklos par elektrotehniķi. Devās apskatīt kasti, kas ir atgadījies. Notikuma vietā pilsonis bija iestrēdzis ar mašīnu, kaste bija sabojāta. Pirms tam bija sazvanījis pašvaldības policiju, viņi paspēja atbraukt pirms viņa – liecinieka. Safotografēja mašīnas numurus, sabojāto kasti. Ar /pers. A/ nerunāja. Bija runa, ka persona solījās atmaksāt nodarītos zaudējumus,

atzina vainu, ka bija sabojājis elektrisko skapi. /pers. A/ atzina vainu par to, ka sabojāja elektrisko skapi. Teica pašvaldības policijai, lai sastāda administratīvo protokolu, pašvaldības policija teica, ka protokolu nesastādīs, jo viņi nevar. Pēc tam atbrauca valsts policija. Pilsonis vairākas reizes lūdzās, sadzirdējis valsts policijas pieminēšanu, ka nevajag valsts policiju. Tad viens no pašvaldības policistiem teica: „Kāpēc tu tāds bailīgs no valsts policija? Nāc iepūst alkometrā! Dzēris esi?". Pilsonis atbildēja nē, bet pašvaldības policija teica: „Pūt. Kas tas?", tā policists teica ar alkometru. Ko rādīja alkometrs, nezina, neredzēja. Pēc šī momenta persona pielavījās, mierīgi piegāja pie mašīnas, paķēra atslēgas un tad nelielā riksī taisījās mukt projām, izskatījās, ka bēga projām. Policija saķēra, nolika pie zemes un pēc tam uzlika roku dzelžus, līdz brīdim, kad atbrauca valsts policija. Bija tā, ka pēc alkometra, persona paņēma atslēgas un bēga. Persona ielēca kabīnē, paķēra atslēgas un muka ar kājām prom. Mašīna palika uz vietas. Notikuma vietā bija policisti, viņš – liecinieks un /pers. G/. Neredzēja vai tieši /pers. A/ bija pie stūres, noprata, ka /pers. A/ ir automašīnas vadītājs. Pēc tam /pers. A/ policistiem mēģināja attaisnoties, ka nav vadījis. Tad, kad bija runa par atlīdzināšanu, runas par to vai tā ir viņa mašīna, nebija nekādas, persona bija ar mieru visu atlīdzināt, runa bija tikai par elektrības skapi. /pers. A/ teica: „Lūdzu tikai nevajag valsts policiju", to viņš teica vairākas reizes. Tad pašvaldības policija jautāja: „Ko tu tāds bailīgs, nāc iepūt", pirms tam pajautājot vai nav dzēris, uz ko persona atbildēja nē. Tad, kad solījās apmaksāt, saprata, ka persona ir vainīga. Mašīnas vadītājs atzina, ka kaste ir bojāta. Persona teica, ka gaidīja otru personu, kas vadīja mašīnu pēc tam, kad tika pieminēta valsts policija.

Liecinieks/pers. H/ tiesas sēdē liecināja, ka atceras, ka saņēma informāciju, ka Jenčos kravas automašīna sabojāja sadales kasti. Aizbrauca ar vecāko inspektoru un redzēja kravas automašīnu. Sastapa šoferi, kas būtu /pers. A/, redzēja, ka sadales kaste ir sabojāta. Uz jautājumu, kas to izdarīja, kas notika, persona paskaidroja, ka netīšām aizķēris ar kravas automašīnas piekabi. /pers. A/ teica, ka viņš pats aizķēris, tā arī norādīja, ka nespēja izvairīties un aizķēra ar automašīnas piekabi. Tālāk runājot, persona atbildēja, ka nevarēja izgriezties, ka mašīna ir iestrēgusi, ierakusies. Sarunas laikā tika konstatēts, ka no viņa izelpas nāk specifiska alkohola smaka, kā rezultātā izsauca ceļu policiju. Pēc tam, kad izsauca ceļu policiju, persona palika satraukta, piedāvāja kungam no sadales tīkliem vienoties par remontu, lai nesaukt valsts policiju. Kad jau izsauca ceļu policiju, tad persona sāka noliegt, ka būtu braukusi, ka brauca kāds cits. Alkometru veica ceļu policija. Saprata, ka pie stūres bija /pers. A/. Persona atbildēja, ka pats braucis, nespējis izgriezties un ar piekabi aizķēris kasti. Neuzdeva jautājumus vai /pers. A/ ir bijis ar vēl kaut ko braukšanas brīdī, jo persona uzreiz pateica, ka pats braucis. Nebija nekādas aizdomas, ka persona varēja būt alkohola reibumā, tikai sarunas laikā konstatēja, ka no mutes nāk specifiska smaka. Nevar izskaidrot, kāpēc persona pēc tam teica, ka pie stūres brauca cita persona, pieļauj domu, ka tāpēc, ka tika izsaukta Valsts policija, lai izvairīties no soda. Personas vārdu un uzvārdu nenosauca. Kolēģis bija iedevis pasīvo pūtienu, kurš uzrādīja alkohola ietekmi un tad tika izsaukta ceļu policija. Kad tika iedots iepūšanai pasīvais režīms, persona atradās viņu – policijas darbinieku klātbūtnē visu laiku, persona sāka noliegt, ka atradās pie stūres. Kopumā ar personu bija kādu stundu un neviena persona neatnāca. Teorētiski cita persona varēja aiziet pēc palīdzības, bet stundas laikā vajadzēja jau būt atpakaļ. /pers. A/ teica, ka nav braucis pie stūres, uz jautājums, kur atrodas otra persona, /pers. A/ atbildēja, ka aizgāja.

Tiesā saņemts *liecinieka /pers. C/ rakstveida iesniegums*, kurā norādīts, ka par minēto gadījumu ir sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par objektu (elektrības skapis, sēta) bojāšanu ar transportlīdzekli. Ir sastādīts ceļu satiksmes negadījuma (turpmāk - CSNg) reģistrēšanas protokols. Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk - CSN) 50.punktu un tā apakšpunktiem, ja CSNg rezultātā nodarīti bojājumi trešās personas mantai, tad transportlīdzekļa vadītājam jāpaliek CSNg vietā, jāfiksē CSNg notikuma pēdas un jāpaziņo policijai. Par šo noteikumu neievērošanu Latvijas APK 149.[16] panta piektajā daļā ir paredzēta administratīvā atbildība, kur var draudēt pat transportlīdzekļu tiesību atņemšana uz diviem gadiem. Tā kā pēc kravas transportlīdzekļa iestigšanas, neziņojot policijai par CSNg, atstāja, lai dotos meklēt palīdzību transportlīdzekļa izvilkšanai, tad baidās, ka pret viņu – /pers. C/ varētu tikt uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība par CSNg vietas atstāšanu. Iepriekš minētā dēļ izmanto tiesības neliecināt pret sevi jeb sniegt ziņas par to, vai 2015.gada 25.martā plkst.9.30 vadīja transportlīdzekli Scania, reģistrācijas numurs /TL numurs/.

No *Reģionālās pašvaldības policijas Ķekavas novada pārvaldes kārtībnieka /Valsts amatpersona/ ziņojuma* izriet, ka 2015.gada 25.martā plkst.11.35 saņemta informācija no "Sadales tīkla" darbinieka, ka Jenčos pie "/adrese/" automašīna sabojājusi sadales kasti un mēģina atstāt notikuma vietu.

Ierodoties notikuma vietā, sastapa /pers. A/, kurš paskaidroja, ka te iemaldījās un tādēļ, ka līkumā sanācis "lauziens", ir iebuksējies. Jautājot par sabojāto sadales kasti, /pers. A/ atzina, ka aizķēris to ar automašīnas Scania piekabi.

Ierodoties "Sadales tīkli" darbiniekam, /pers. A/ vēlējās vienoties par zaudējumu segšanu uz vietas un vai ir iespēja neiesaistīt ceļu policijas darbiniekus.

Sarunas laikā ievērots, ka /pers. A/ kļūst manāmi uztraukts un no mutes nāca jūtama specifiska alkohola smaka, kā rezultātā izsauca valsts policijas ceļu policiju.

Pēc ceļu policijas izsaukšanas, /pers. A/ sāka noliegt, ka ir vadījis automašīnu Scania.

Līdz ceļu policijas ierašanās brīdim, /pers. A/ atradās pašvaldība policijas redzeslokā un dzērienus nelietoja (lietas 8.lapa).

No */pers. G/ rakstveida paskaidrojuma* izriet, ka 2015.gada 25.martā atradās vasarnīcā. Ap plkst.09.30 redzēja, ka ir iestigusi smagā mašīna. Gāja palīdzēt tikt galā ar radušos situāciju. Kad piegāja tuvāk, tad redzēja, ka vadītājs nebija "izņēmis" līkumu un iebraucis elektrības skapī. Mašīnā vadītājs atradās viens, pasažieri nebija (lietas 18.lapa).

No */pers. A/ rakstveida paskaidrojuma* izriet, ka nevarēja braukt, jo iepriekšējā dienā bija lietojis alkoholu, brauca cits šoferis. Brauca /pers. C/. Braukuši pēc navigācijas, sadales skapi aizķēra ar piekabi. Šoferis aizbrauca meklēt palīdzību, lai izvilktu automašīnu (lietas 19.lapa).

No */pers. J/ rakstveida paskaidrojuma* izriet, ka 2015.gada 25.martā saņēma zvanu, ka esot bojāta sadales kaste Jenču teritorijā. Ap plkst.11.30 izbrauca uz notikuma vietu. Pašvaldības policija bija jau priekšā. Vainīgās mašīnas vadītājs notikuma vietā sākumā solījās visu atmaksāt, sadarboties, atzina savu vainu. Pēc tam, kad pašvaldības policija paziņoja, ka jāsauc ceļu policija, vainīgais vadītājs lūdza nesaukt ceļu policiju. Pašvaldības policija palūdza vadītāju pārbaudīties uz promiļu neesamību izelpā. Pēc pārbaudes izrādījās, ka vadītāja izelpā ir promiles. Viņš kautrīgi ielēca mašīnā, paķēra atslēgas un mēģināja bēgt, bet tika aizturēts.

Ierodoties notikuma vietā, satika vienīgi vadītāju, pasažieri vai otra vadītāja nebija (lietas 20.lapa).

Izvērtējusi ziņas, kas izriet no administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PC 077576, ziņojuma, paskaidrojumiem, transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā Nr.NB 330906 norādīto, ka personai konstatēta alkohola koncentrācija – 1,19 promiles, atkārtoti 1,24 promiles„ un pārējiem administratīvās lietas materiāliem to kopumā un saistībā, atzīst, ka persona ir izdarījusi Latvijas APK $149.^{15}$ panta trešajā daļā paredzēto pārkāpumu un tās vaina šī pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta.

Tiesa uzskata, ka personas versija par to, ka nevis viņš vadīja automašīnu, bet gan automašīnu vadīja cita persona – /pers. C/, ir personas aizstāvības pozīcija, lai izvairītos no soda, jo tiesas izmeklēšanas laikā netika gūts apstiprinājums personas aizstāvības versijai.

Tiesas ieskatā personas vaina pierādās gan ar pašvaldības policijas darbinieka /Valsts amatpersona/ tiesas sēdē liecināto, ka saņēma informāciju, ka Jenčos kravas automašīna sabojāja sadales kasti. Aizbrauca ar vecāko inspektoru un redzēja kravas automašīnu. Sastapa /pers. A/. Uz jautājumu, kas aizķēra sadales skapi, kas notika, /pers. A/ paskaidroja, ka netīšām aizķēris ar kravas automašīnas piekabi. /pers. A/ teica, ka viņš pats aizķēris, tā arī norādīja, ka nespēja izvairīties un aizķēra ar automašīnas piekabi. Gan ar /Valsts amatpersona/ dienesta ziņojumā norādīto, ka Ierodoties notikuma vietā, sastapa /pers. A/, kurš paskaidroja, ka te iemaldījās un tādēļ, ka līkumā sanācis "lauziens", ir iebuksējies. Jautājot par sabojāto sadales kasti, /pers. A/ atzina, ka aizķēris to ar automašīnas Scania piekabi.

Kolēģis bija iedevis pasīvo pūtienu, kurš uzrādīja, alkohola ietekmi un tad tika izsaukta ceļu policija. Kad tika iedots iepūšanai pasīvais režīms, persona atradās viņu – policijas darbinieku klātbūtnē visu laiku, persona sāka noliegt, ka atradās pie stūres.

Tiesa nekonstatē, ka policijas darbinieks būtu ieinteresēts lietas iznākumā un censtos personu apmelot, jo tiesas sēdē /Valsts amatpersona/ liecināja, ka personīgi ar /pers. A/ nav pazīstami. Arī persona nenorādīja uz apstākļiem, ka policijas darbinieks būtu ieinteresēts lietas iznākumā.

Likuma „Par policiju" 2.pants noteic, ka policijas darbinieki ir persona, kura ieņem amatu Valsts policijā vai Drošības policijā un kurai piešķirta speciālā dienesta pakāpe. 10.pantā noteikti policijas darbinieka pamatpienākumi. Policijas darbinieka pamatpienākumi atbilstoši dienesta kompetencei ir nodrošināt kārtību uz ceļiem, regulēt transportlīdzekļu un gājēju kustību, veikt satiksmes uzraudzību, kontrolēt ceļu un ielu stāvokli, kā arī tehnisko regulēšanas līdzekļu un satiksmes līdzekļu tehnisko stāvokli, kā arī tehnisko regulēšanas līdzekļu un satiksmes līdzekļu tehnisko stāvokli. 12.pantā noteiktas policijas darbinieku vispārējās tiesības. Pants nosaka, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus, atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības administratīvi aizturēt likumpārkāpējus, sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem, piemērot likumpārkāpējiem administratīvos sodus vai noteiktā kārtībā nosūtīt protokolus pēc piekritības.

Papildus tiesa norāda, ka valsts pārvaldei, tas nozīmē – arī atsevišķai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu (Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtā daļa). Tiesa neatrod lietā nevienu ticamu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka policijas darbinieki būtu personīgi ieinteresēti sastādīt personai administratīvā pārkāpuma protokolu bez pamatota iemesla, sagrozot lietas faktiskos apstākļus. Uz šādiem apstākļiem nenorāda arī persona. Tāpat tiesa konstatē, ka policijas darbinieka ziņojumā nav konstatējamas pretrunas par lietas faktiskajiem apstākļiem un citiem pierādījumiem lietā.

Administratīvo tiesu praksē ir atzīts, ka, lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā Nr.AA 13-05/5 17.1.punktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā Nr.AA 666-05/5 15.1.punktu). Nevienu pierādījumu tam, ka policijas darbinieki rīkojušies negodprātīgi sūdzības iesniedzējs nenorādīja.

Vispārīgi izvērtējot pierādījumus, sākotnēji administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī iegūtie pierādījumiem salīdzinoši ar vēlāk lietā apstrīdēšanas procesā iegūtiem pierādījumiem ir piešķirama lielāka ticamība.

Tas, ka persona sākotnēji savu vainu atzina un pats norādīja, ka iebrauca sadales skapī pierādās ne tikai ar policijas darbinieka /Valsts amatpersona/ liecināto, bet arī ar liecinieka /pers. J/ gan tiesas sēdē liecināto, gan rakstveida paskaidrojumos norādīto.

Tā /pers. J/ tiesas sēdē liecināja, ka persona solījās atmaksāt nodarītos zaudējumus, atzina vainu, ka bija sabojājis elektrisko skapi. /pers. A/ atzina vainu par to, ka sabojāja elektrisko skapi. Arī savos rakstveida paskaidrojumus /pers. J/ norādījis, ka vainīgās mašīnas vadītājs notikuma vietā sākumā solījās visu atmaksāt, sadarboties, atzina savu vainu.

Tiesa uzskata, ka personas paskaidrojums par to, ka nav braucis alkoholisko dzērienu ietekmē, bet gan braukusi cita persona, nav ticami.

Lai gan ne liecinieki, ne policijas darbinieks neredzēja, ka persona būtu vadījusi automašīnu, persona pati pašvaldības policijas darbiniekiem norādīja, ka vadīja automašīnu un ar piekabi aizķēra – sabojāja sadales kasti.

Personas, pēc tam izvirzītā versija, ka nav braucis, uzzinot, ka tiks izsaukta ceļu policija, neapstiprinās ne ar liecinieku liecībām, ne ar tahogrammas izdruku, no kuras redzams, ka automašīnu notikuma laikā vadīja pats /pers. A/.

Tiesa kritiski vērtē /pers. A/ liecināto, ka tahogrammā ir viņa vārds un uzvārds, jo no rīta jau bija sagatavojies braukšanai, bet pēcpusdienā bija reiss. /pers. C/ bija tuvumā, sazvanīja /pers. C/ un paskaidroja, ka viņam būs jābrauc, lai nebūtu pārtraukumu. Ar /pers. C/ samainījās, jo iepriekšējā vakarā bija lietojis alkoholu.

Tiesas ieskatā, ja /pers. A/ zināja, ka viņš ir iepriekšējā vakarā lietojis alkoholu un nevar vadīt automašīnu, tad viņš nebūtu no rīta tahogrammā ievadījis savus datus.

Arī liecinieks /pers. I/ un /pers. J/ liecināja, ka sākotnēji persona savu vainu atzina, un tad, kad uzzināja, ka tiks izsaukt ceļu policija savu vainu vairs neatzina, norādīja, ka pie stūres bija cita persona, bet nenorādīja kura persona.

Ja automašīnu notikuma brīdī būtu vadījusi cita persona, tad tiesas ieskatā, persona jau uzreiz pašvaldības policijas darbiniekiem būtu paskaidrojusi, ka automašīnu nav vadījusi, to vadījusi cita persona un būtu norādījusi konkrētu persona, kura vadīja šo automašīnu.

Tiesas ieskatā personas vaina pierādīta arī ar to, ka uzzinot, ka tiks izsaukta ceļu policija, lūdzis pašvaldības policijai to neizsaukt, kas jau vien norāda uz to, ka persona vēlējās slēpt savu nodarījumu, izvairīties no soda.

Tiesa uzskata, ka personas versija par notikušo, ir aizstāvības pozīcija, lai izvairītos no soda, jo tiesas izmeklēšanas laikā netika iegūti pierādījumi tam, ka policijas darbinieks un liecinieki vēlētos personu nepatiesi apmelot.

Uzliekot sodu, tiek ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Saskaņā ar Latvijas APK 33., 34.pantu tiesa nekonstatē atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Tiesa, nosakot sodu, ņem vērā arī konstatēto alkohola koncentrācijas daudzumu, kas pārsniedz robežu no kuras sākas atbildība pēc konkrētā panta daļas, diennakts laiku, pārkāpuma izdarīšanas vietu, veidu, pārkāpēja personību.

Saskaņā ar Latvijas APK 258.panta otro daļu - persona, kurai uzlikts administratīvs sods, Ministru kabineta noteiktā kārtībā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm.

No lietas materiāliem redzams, ka lietā ir veikta pārbaude alkohola ietekmes noteikšanai un tā sakarā ir radušies izdevumi 15,65 *euro*. Minēto izdevumu apmaksas pienākums saskaņā ar MK 2007.gada 18.decembra Noteikumiem Nr.915 - uzliekams personai.

Pārbaudot informāciju par personu konstatēts, ka faktiskā un deklarētā dzīvesvieta "Ozoli" - 9, Lēdurgas pag., Krimuldas nov., neprecējies, apgādībā nepilngadīgu personu nav, strādā SIA "JASS", vidējie ienākumi mēnesī 300 *euro*, administratīvi sodīts (lietas 9.lapa), kriminālī nesodīts.

Latvijas APK 31.panta otrā daļa noteic, ka administratīvo arestu nevar piemērot personai, kura nav sasniegusi astoņpadsmit gadu vecumu, pirmās vai otrās grupas invalīdam, grūtniecei, kā arī personai, kura ir vienīgais aizbildnis bērnam.

Ņemot vērā augstāk minēto, tiesa nekonstatē apstākļus, kas liegtu pārkāpējam piemērot administratīvo arestu.

Tiesa pārbaudot lietas materiālus konstatē, ka lietai nav pievienota personas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības. Ievērojot to, ka personai atņemamas transporta līdzekļa vadīšanas tiesības, personai ir pienākums desmit dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas nodot nederīgo vadītāja apliecību Ceļu satiksmes drošības direkcijai.

Ņemot vērā, ka ar 2015.gada 27.marta lēmumu ir nolemts atdot izņemto transportlīdzekli tā īpašniekam, tad atkārtoti nav lemjams jautājums par rīcību ar izņemto transportlīdzekli.

Saskaņā ar Latvija APK 31., 32., 274., 299.^{1} pantu, tiesa

n o s p r i e d a

sodīt /pers. A/ par Latvijas APK 149.^{15} panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu ar:
-administratīvo arestu uz **5** (**piecām**) diennaktīm;
-naudas sodu **850** ***euro*** (**astoņi simts piecdesmit** ***euro***);
-ar transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz **2** (**diviem**) gadiem.

Saskaņā ar Latvijas APK 299.^{1} pantu, naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā no soda uzlikšanas dienas un tas ieskaitāms rēķinā: saņēmējs: Valsts kase, NMR 90000050138, konta Nr.LV34TREL 1060191011100, BIC Kods:TRELLV22, mērķis- **naudas sods PC 077576**, (procesa dalībnieka personas dati) administratīvā pārkāpuma lietā, un maksājumu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas rajona tiesā.

Saskaņā ar Latvijas APK 309.panta otro daļu, transportlīdzekļa vadītājam /pers. A/ ir pienākums 10 (desmit) dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas **nodot** nederīgo vadītāja apliecību Ceļu satiksmes drošības direkcijai.

Saskaņā ar Latvijas APK 274.panta otrās daļas 12.punktu, noteikt, ka lietā ir izdevumi **15,65** ***euro***, sakarā ar /pers. A/ veikto pārbaudi alkohola ietekmes noteikšanai, kuri pārkāpējam 30 dienu laikā no dienas, kad lēmums stājies spēkā, jāsedz labprātīgi, ieskaitot tos Valsts policijas budžeta kontā: saņēmējs Valsts policija, reģ.Nr.90000099040, bankas kods: TRELLV22, konta Nr.LV96TREL2140091033000, maksājuma mērķis PC087195.

Kvīts par ar alkohola ietekmes pārbaudi saistīto izdevumu apmaksu jāiesniedz VP Rīgas reģiona pārvaldē. Ja persona 30 dienu laikā labprātīgi nesedz izdevumus, iestāde (policija) nodod lēmumu izpildītājam piespiedu piedziņai.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā desmit darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Pilns sprieduma teksts pieejams 2015. gada 3.jūnijā.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Biteniece